

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 2. martā CJ iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 13. decembra spriedumu lietā T-692/16: CJ/Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

(Lieta C-170/18 P)

(2018/C 301/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CJ (pārstāvis: V. Koliās, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 13. decembra spriedumu lietā T-692/16 CJ/ECDC (EU:T:2017:894);
- rezultātā, ja apelācijas sūdzība tiek atzīta par pamatotu, atcelt jauno 2015. gada 2. decembra lēmumu par līguma izbeigšanu un piespriest samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam Vispārējā tiesā prasīto atalgojumu un naudas kompensāciju, kam pieskaitīti likumiskie procenti;
- piespriest ECDC atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa, lemjot, ka apstākļi laikposmā no dienas, kad tika pieņemts atceltais lēmums par līguma izbeigšanu, līdz dienai, kad ticis pieņemts jaunais lēmums par līguma izbeigšanu, nav tik būtiski mainījušies, lai liegtu ECDC no jauna pieņemt atcelto lēmumu par līguma izbeigšanu, ir nepareizi interpretējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu, sagrozījusi pierādījumus un pieļāvusi kļūdu faktu juridiskajā klasifikācijā.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa, lemjot, ka jaunais lēmums par līguma izbeigšanu nebija nesamērīgs LES 5. panta 4. punkta izpratnē, ir nepareizi interpretējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu, nav norādījusi pietiekamu pamatojumu, ir pieļāvusi kļūdu faktu juridiskajā klasifikācijā un ir nepareizi interpretējusi LESD 266. pantu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārlietu plaši izpratusi *res judicata* tvērumu.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir:

- nepareizi interpretējusi Civildienesta tiesas spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC un pārlietu plaši izpratusi no tā izrietošo *res judicata* tvērumu;
- nepareizi interpretējusi Civildienesta noteikumu 22.a panta 3. punktu par trauksmes cēlēju aizsardzību, nepiešķirot tam lietderīgu iedarbību.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi interpretējusi noteikumu par Savienības ārpuslīgumisko atbildību, pakārtoti – juridiski kļūdaini klasificējusi faktus, kad tā nosprieda, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots tādā veidā, kas radītu nemateriālu kaitējumu apelācijas sūdzības iesniedzējam.